

[Hanne Thanning Jacobsen]

forpligtelse over for samfundets fremtidige voksne borgere, og det kerer vi os i hvert fald meget om i Socialistisk Folkeparti.

Jeg er glad for, at fru Marianne Jelved med den indflydelse, hun måtte have, vil gå ind og, som hun udtrykker det, »smøre hjulene« med hensyn til arbejdsmarkedet. Jeg vil da gerne komme med oliekanen, så vi hurtigt kan komme videre i den sag.

Jeg takker ellers for debatten, selv om jeg ikke kan takke for tilslutningen til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om inddrivelse af skyldig betaling for offentligt formidlet børneopasning.

Af Poul Nødgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

I det foreliggende beslutningsforslag stiller Fremskridtspartiet forslag om nye regler for inddrivelse af kommunernes tilgodehavende for børneopasning.

Forslaget er en genfremsættelse af Fremskridtspartiets tidligere forslag, nr. B 1 fra folketingsåret 1990-91, 1. samling. Den daværende socialminister bemærkede dengang, at forslaget pegede på et relevant problem, og hun iværksatte i den anledning en undersøgelse af

udviklingen i restancerne, som skulle belyse problemets omfang.

Socialministeriets undersøgelse blev for nylig afsluttet, og om resultaterne er der for det første det positive at sige, at restancerne generelt, for alle forældre under ét, er faldet både i antal og som procent af det samlede pladsantal. Det anslås således, at der på landsplan er sket et fald på ca. 3 pct.

Der fremgår dog også af rapporten det meget uheldige, at for kontanthjælpsmodtageres vedkommende er restanceproblemet stigende. Over 60 pct. af de kontanthjælpsmodtagere med børn i dagtilbud, der skal betale for pladsen, dvs. ud over dem, der modtager fuld friplads, er i dag i restance. Samtidig er der et stigende antal kontanthjælpsmodtagere, der får hel eller delvis friplads, og antallet af socialpædagogiske fripladser er steget.

Samlet gælder det, at kun ca. en fjerdedel af kontanthjælpsmodtagerne betaler. Resten får friplads, eller også undlader de at betale for det, de skal.

Optrækning af betalingen ved hjælp af § 49, dvs. ved hjælp af administration af kontanthjælpen, bruges ifølge rapporten kun i ringe omfang af kommunerne. Det fremgår også, at der fortsat er en del kommuner, der ikke opkræver gebyr ved for sen betaling.

Undersøgelsen har således vist, at det problem, som Fremskridtspartiet peger på med beslutningsforslaget, er reelt nok. Jeg er også fuldstændig enig i intentionerne i forslaget. Det er helt uacceptabelt, at forældre lader være at betale for en ydelse, som de modtager, og som de efter loven skal betale for.

Baggrunden for indførelse af reglerne om, at kontanthjælpsmodtagerne skulle betale for daginstitutionsophold, var jo netop at ligestille disse forældre med beskæftigede på lavtlønsområdet.

Jeg vil gerne understrege, at det ved opkrævning af restancer på det sociale område er væsentligt at kunne tage individuelle hensyn, så man ikke risikerer at overbebyrde den ofte økonomisk og socialt belastede klient. Inddrivelsesmetoder, som blot skaber nye sociale problemer eller forstærker de eksisterende, kan ikke svare sig i længden.

Jeg kan lige indskyde, at vi fra Socialministeriets side gang på gang har gjort opmærksom på, at bistandsloven ikke indeholder hjemmel